

Melodi: Mens mannen var ute etter øl

Det var en god gammel jegersmann

Som skulle på fjellet på jakt.

Og hund og borse det hadde han,

Hans plan var omhyggelig lagt.

Han drømte så vakkert om fugl

Om jaktlivets sødme

Og lyngtoppens sødme

Og viddas prakt

I høstens prakt

Og bjørka som nå va blitt gul.

Hans hjerte banket da dagen rant

Og glemt var tanken på byen.

Nå var det visshet, nå var det sant

Som før var drømmer og syn.

En høstmorgen herlig og klar,

Han slipper sin hund

Det er høytidens stund
Og han livner opp
I sjel og kropp
Når innover vidda de drar.
Et søk hvis make man ei får se,
En stil og fart så det kost i!
Der får den stand, san, i en, to, tre,
Men opp fløy bare en trost,
Og bikja av sted nokså langt,
Det siste man så
Var at langflat den lå,
Fløy så mosen gøv
Var blind og døv
Og jegeren tenkte så mangt.

Med tungen langt utav kjeften sin
Så kom den endelig inn,
Og jegeren visste hvor rypa lå
Så dit opp ville han gå.

Og snart var det spikerfast stand!

Ja bikja var god,

Den var skjøn der den sto,

En fryd å se

Her blir det double'

Til glede for hund og for mann.

Han hadde hundrede skritt igjen

Det rykket litt i hans venn.

Han la på sprang over stokk og stein

Og slo seg litt i et bein.

Og så går dressuren kaputt,

For rypene letter

Og " Sekker" går etter

Som lyn den er

Den får en fjær

Og jegeren skyter salutt.

Men jammen lå det nok en igjen
Og det var jegerens hell,
Og da han hadde fått nedlagt den
Var glemt all rusing og prell.
Og atter er livet en dans!
I verden finn's ikkje
No' maken til bikkje
Og slik den går
Blir aldri sår
På tidagers jakt uten stans.

Om vinter'n går så den jegersmann
På møte i klubben en kveld.
Der klaget han over viltbestand
Der finns ikke fugl på vårt fjell.
Så tomt at det går ikke an!
Og enda jeg har
Jo ei bikkje som tar

Hver en minste fjær

På overvær

Den herligste hund i vårt land.

”Den veier opp med sin vekt i gull”

det var hans sluttkonklusjon.

Han tar ikke munnen det spor for full

Så alle måtte jo tro’n.

Hans livsløgn, hans lykke – Velan !

Vi tror på det selv

Da er alt bra og vel,

Så hva andre si’r

Med kalde flir.

Det vøler vi ikke det grann.